DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
10. december 1986 *

I sag 41/85,

SpA Sideradria — Industria metallurgica, Adria (Rovigo — Italien), ved administrerende direktør Vincenzo Carrino, ved advokat med møderet for Corte di Cassazione de la Repubblica Italiana, Giuseppe Marchesini, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 34 B IV, rue Philippe-II,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, begge ansat ved Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand, principalt om annullation af den beslutning af 19. december 1984, hvorved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber pålagde sagsøgeren en bøde for overskridelse af produktions- og leveringskvoterne for jern- og stålprodukter, subsidiært om nedsættelse af bøden,

har

DOMSTOLEN (første afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Schockweiler, dommerne G. Bosco og R. Joliet,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 26. juni 1986,

* Processprog: Italiensk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 23. september 1986,

afsagt følgende

DOM

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 12. februar 1985, har selskabet Sideradria SpA (herefter benævnt »Sideradria«), Adria (Italien), i medfør af EKSF-traktatens artikel 36, stk. 2, anlagt sag, hvori det principalt har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 19. december 1984, hvorved sagsøgeren blev pålagt en bøde i medfør af EKSF-traktatens artikel 58, stk. 4, artikel 12 i den generelle beslutning nr. 1831/81 af 24. juni 1981 om indførelse af en overvågningsordning og et nyt system for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 180, s. 1), og artikel 12 i den generelle beslutning nr. 1696/82 af 30. juni 1982 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 191, s. 1). Sagsøgeren har subsidiært påstået bøden nedsat.

2 Med hensyn til de faktiske omstændigheder og parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

3 Sideradria havde overskredet sin produktionskvota for fjerde kvartal 1982 med 3 371 tons og sine leveringskvoter for fjerde kvartal 1981 og de fire kvartaler i 1982 med henholdsvis 7 832 tons, 6 051 tons, 7 692 tons, 7 159 tons og 9 012 tons. Herefter androg bøden, beregnet efter en sats på 20 ECU pr. ton overskridelse, i alt 768 404 ECU.

4 For så vidt angår overskridelsen af produktionskvoten for fjerde kvartal 1982, har Sideradria anført, at det er selvmodsigende, når Kommissionen den 19. august 1982 tildelte sagsøgeren tillægskvoter for de fire foregående kvartaler, men ikke samtidig gav firmaet en reel mulighed for at udnytte dem, idet de kun kunne over-

føres til tredje kvartal 1982. Sideradria har desuden gjort gældende, at Kommissionen med urette den 29. oktober 1982 afviste at bringe artikel 11, stk. 3, litra d), i ovennævnte beslutning nr. 1696/82 i anvendelse over for virksomheden, hvorefter ikke-anvendte kvoter kan overføres i deres helhed, såfremt der foreligger force majeure. Hvis Kommissionen havde tilladt Sideradria at overføre tillægskvoterne til fjerde kvartal 1982, ville den påtalte overskridelse have været omfattet heraf. Under disse omstændigheder er det uberettiget at pålægge bøder for overskridelse af produktionskvoten.

5 Det bemærkes, at sagsøgeren med dette anbringende i virkeligheden gør gældende, at beslutningerne af 19. august og 29. oktober 1982 er ugyldige, selv om disse er blevet endelige, idet de ikke er anfægtet inden for de i traktaten fastsatte frister. Det fremgår af Domstolens faste praksis, at en sagsøger ikke under et annullationssøgsmål til prøvelse af en individuel beslutning ved hjælp af en ulovlighedsindsigelse kan gøre gældende, at andre individuelle beslutninger, som er rettet til sagsøgeren, er ugyldige. Anbringendet kan derfor ikke lægges til grund.

6 Med hensyn til overskridelsen af leveringskvoterne for fjerde kvartal 1981 og de fire kvartaler i 1982 har Sideradria fremført tre anbringender.

7 For det første har virksomheden gjort gældende, at det ikke er rimeligt, at virksomheden er tildelt leveringskvoter på mellem en tredjedel og halvdelen af dens godkendte produktion, når der ikke er andre rentable afsætningsmuligheder for dens produktion end det fælles marked.

8 For det andet har Sideradria kritiseret Kommissionens anvendelse af artikel 8, stk. 2, i ovennævnte beslutning nr. 1696/82, der bestemmer, at Kommissionen kan foretage en rimelig tilpasning af virksomhedens årlige referencemængder, såfremt virksomheden f. eks. godtgør, at de fastsatte referencemængder giver den alvorlige problemer. Konkret var den forhøjelse af leveringskvoten, virksomheden blev tildelt den 3. december 1982 i henhold til ovennævnte bestemmelse, utilstrækkelig og oven i købet uden tilbagevirkende gyldighed, hvorfor Sideradria ikke kunne løse sine problemer. Dispositionen var derfor ikke rimelig i den i artikel 8, stk. 2, i

ovennævnte beslutning nr. 1696/82 forudsatte betydning. Desuden har Kommissionen slet ikke anvendt artikel 14 i beslutning nr. 1696/82, hvorefter Kommissionen foretager en rimelig tilpasning af referencemængderne, dersom kvotesystemet skaber usædvanlige vanskeligheder for en virksomhed.

9 For det tredje har Sideradria gjort gældende, at Kommissionen har beregnet virksomhedens leveringskvoter på grundlag af fejlagtige oplysninger, idet en del af det salg, der ifølge det oplyste var salg til tredjelande, i virkeligheden var leverancer til italienske virksomheder, hvilket bevises af, at der er betalt moms af de pågældende transaktioner.

10 For så vidt angår de nævnte tre anbringender bemærkes, at Sideradria ikke inden for de fastsatte frister har anfægtet hverken fastsættelsen af leveringskvoterne eller de beslutninger, hvorved Kommissionen traf afgørelse vedrørende virksomhedens anmodninger om anvendelse af artikel 8, stk. 2, og artikel 14 i beslutning nr. 1696/82. Som ovenfor nævnt fremgår det af Domstolens faste praksis, at en sagsøger ikke under et annullationssøgsmål til prøvelse af en individuel beslutning ikke via en ulovlighedsindsigelse kan gøre gældende, at andre individuelle beslutninger, som er rettet til sagsøgeren, og som er blevet endelige, er ugyldige. De nævnte tre anbringender kan derfor ikke lægges til grund.

11 Til støtte for, at bøden ophæves eller, subsidiært, nedsættes, har Sideradria gjort gældende, at det ikke var rimeligt at tildele virksomheden tillægsproduktionskvoter for de fire foregående kvartaler og for det løbende kvartal uden samtidig at give den en reel mulighed for at udnytte dem. Sideradria har henvist til, at virksomheden var lukket i august 1982 på grund af årlig ferie, og at den derfor kun havde september 1982 til at udnytte tillægskvoterne. Under disse omstændigheder måtte den forvente, at Kommissionen ikke ville skride ind over for over for overskridelsen af produktionskvoten for fjerde kvartal 1982. For så vidt angår overskridelserne af leveringskvoterne, har Sideradria anført, at ordet »rimelig« i artikel 8, stk. 2, i ovennævnte beslutning nr. 1696/82 må indebære, at ændringen af dens leveringskvoter som meddelt ved beslutningen af 3. december 1982 burde have været langt større og navnlig være tillagt tilbagevirkende gyldighed, hvorved de anfægtede overskridelser ikke var opstået.

12 Med hensyn til overskridelsen af produktionskvoten må det tages i betragtning, at beslutningen af 19. august 1982 blev udstedt, mens virksomheden var lukket på

grund af årlig ferie i hele august måned, og at virksomheden derfor kun havde én måned til at udnytte de tildelte tillægskvoter. Under de omstændigheder må virksomheden gives medhold i, at den måtte forvente, at den ikke blev idømt bøde for den overskridelse. Henset til den fulde prøvelsesret, Domstolen er tillagt i henhold til EKSF-traktatens artikel 36, stk. 2, findes det herefter rimeligt at ophæve den bøde, virksomheden er idømt for overskridelse af produktionskvoten for fjerde kvartal 1982.

13 Den bøde, virksomheden er idømt for overskridelse af leveringskvoterne, findes imidlertid ikke at burde nedsættes, idet de argumenter, Sideradria har fremført, vedrører lovligheden af beslutningen af 3. december 1982, som ikke længere kan anfægtes.

14 I henhold til den anfægtede beslutning er bøden beregnet på grundlag af den samlede overskridelse af leveringskvoterne, dvs. 37 746 tons, og på grundlag af 20% af overskridelsen af produktionskvoten, dvs. 674 tons. Beregnet efter en sats på 20 ECU pr. ton overskridelse, der tages i betragtning, andrager bøden således 754 920 ECU for overskridelse af leveringskvoterne og 13 484 ECU for overskridelse af produktionskvoten.

15 Bøden vil herefter være at nedsætte med 13 484 ECU, dvs. fra 768 404 ECU til 754 920 ECU eller 1 036 142 798 LIT.

Sagens omkostninger

16 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Sagsøgeren har i det væsentlige tabt sagen og bør følgelig afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1) Den sagsøgeren pålagte bøde nedsættes fra 768 404 ECU til 754 920 ECU, dvs. 1 036 142 798 LIT.

2) I øvrigt frifindes sagsøgte.

3) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Schockweiler Bosco Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. december 1986.

P. Heim
Justitssekretær

F. Schockweiler
Formand for første afdeling